

ІСТОРІЯ ТРАНСАТЛАНТИЧНОГО ТЕЛЕГРАФУ

Котенко А. С.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків*

Розвиток капіталізму у першій половині XIX століття вимагав сучасних швидких та надійних засобів зв'язку. Розвиток машинного виробництва товарів призвів до стрімкого розширення світового ринку. Вже існуючі букводрукуючі апарати не справлялися з вимогами часу. Традиційні повідомлення з Америки в Європу здійснювалося на пароплавах в 19...20 днів. Така повільність була абсолютно нетерпима. Власне, ідею про необхідність налагодження телеграфного зв'язку між старим і новим світом було озвучено винахідником телеграфу – Самуелем Морзе. Але задача виявилась занадто складною і вирішити її з першої спроби не вийшло. У 1847 р. англійський інженер Джон Бретт отримав від французького уряду концесію на будівництво підводної телеграфної лінії між Францією і Англією. З другої спроби в 1850 р. вдалося прокласти двожильний кабель з діаметром дротів по 2 мм. Але перша телеграма, передана по кабелю, виявилася і останньою. Кабель виявився дуже слабким щодо міцності. У 1851 р. було прокладено принципово новий кабель вже з 4 мідних дротів, які було надійно ізольовано. Вага нового кабелю була більш, ніж в 10 раз більше за старого. Цей кабель працював надійно.

Через рік, 1 листопада 1852 р. було встановлено пряме телеграфне сполучення між Лондоном і Парижем. Незабаром Британію було з'єднано підводним кабелем з Ірландією, Німеччиною, Голландією та Бельгією. Потім телеграф зв'язав Швецію з Норвегією, Італію – з Сардинією і Корсикою. У 1854-1855 рр. було прокладено підводний кабель через Середземне і Чорне моря. По цьому кабелю командування союзних військ, що облягали Севастополь, зносилися зі своїми урядами.

В лютому 1857 р. почали виготовляти трансатлантичний кабель. Кабель складався з семидротового мідного каната з гутаперчевою оболонкою. Жили його були обкладені просмоленою пенькою; а зовні кабель був ще обвитий 18 шнурами з 7 залізних дротів кожен. У такому вигляді кабель довжиною в 4 тисячі кілометрів важив три тисячі тон. 6 серпня 1857 року почалася прокладка кабелю. Незважаючи на декілька розривів, лише 8 серпня 1866 р. трансатлантична телеграфна лінія фактично почала діяти. Але, лише місяць. Обриви кабелю було скасовано лише в 1873 р. Після Першої світової війни в Атлантиці було прокладено вже 20 кабелів. Але і їх можливості не перекривали попиту, який зростав щорічно. Тому було прокладено ще два кабелі.

Значно пізніше, ніж через Атлантику, був прокладений телеграфний кабель через весь Великий океан.

Так телеграфна мережа з'єднала всю земну кулю. У 1898 році довжина всіх телеграфних ліній досягла 318 тисяч кілометрів. А в 1934 році цифра ця збільшилася до 650 тисяч кілометрів.